

POSUDEK OPONENTA

Robin Stránský: Kinematická analýza různých variant útočného úderu ve volejbalu

Diplomová práce obsahuje 72 stran včetně příloh a je rozdělena do jedenácti kapitol. V názvu práce je určitá nepřesnost. Nejedná se o různé varianty útočného úderu, ale o varianty odrazu při útočném úderu. V úvodu diplomant uvádí, že útočný úder je prováděn nejefektivněji pravou paží dokrokem na levou nohu u praváků. V posledním odstavci však uvádí, že výsledky práce mají zjistit, zda je vhodné druhý způsob odrazu přeučovat. Proč se tímto problémem zabývat, když je první způsob nejvíce efektivní? Byla jeho efektivita zjišťována? Proč si autor vybral tuto problematiku, když opačný odraz se vyskytuje u mizivého počtu hráčů a hráček? Dále mi není jasné tvrzení v předposledním odstavci o postavení nahrávače.

Teoretická část je zpracována na dobré úrovni. Její první část pojednávající o kinematické analýze vychází prakticky z jednoho literárního pramenu. Proč autor nepoužil více pramenů? V další kapitole, která se zabývá popisem a rozбором útočného úderu vychází již z více pramenů. Postrádám však jejich porovnání a zhodnocení, což je také úkolem teoretické části. Proč se diplomant zaměřil pouze na interpretaci jednotlivých poznatků?

Cíle a úkoly práce jsou vhodně zvoleny a jasně formulovány. K hypotézám mám následující dotazy:

Hypotéza 1 – obsahuje domněnku, že bude významný rozdíl v rychlosti, polohách ... atd.

Může být v práci významný rozdíl zjištěn, když nebylo použito odpovídající statistické metody? Podle čeho je tedy možné tvrdit, že je významný rozdíl?

Hypotéza 2 – jak si představoval diplomant objektivní důkaz efektivity a ekonomiky odrazu, když v práci nebyla zjišťována? Bylo by jí možné dokázat např. výškou výskoku nebo úspěšností smečáře při útočném úderu v utkání, avšak tyto nebyly zjišťovány.

Hypotéza 3 – vzhledem k tomu, že nebyly zkoumány různé druhy rozběhů (delší, kratší, do oblouku apod.) není vůbec možné se k této hypotéze vyjádřit.

Hypotézy 4 – zde také nebylo zjišťováno, zda druhý způsob rozběhu omezuje hráče ve výběru umístění smeče. Nebylo použito ani jednoduché statistiky, kolik úderů směřuje a dopadá např. po diagonále či po lajně.

Celkově tedy docházím k názoru, že hypotézy byly uměle vytvořené a to takovým způsobem, že výsledky kinematické analýzy nemohly přinést jejich potvrzení či zamítnutí. To se jasně projeví i v diskusi k jednotlivým hypotézám.

Výsledky získané kinematickou analýzou obou způsobů odrazu jsou velmi dobře zpracovány a doplněny tabulkově a graficky. Vhodné je také zařazení komentářů k výsledkům. Nemohu se však zbavit dojmu, že způsob a detailní vyjádření výsledků je určeno spíše vědeckým pracovníkům, než studentům a trenérům, pro které by diplomové práce měly být také určeny.

V závěru se diplomat vyjadřuje ke splnění cíle a úkolů a podrobněji i k hypotézám. Zde se prokázaly mé pochybnosti k zařazení a formulaci hypotéz uvedené výše. Autor jednou tvrdí, že se hypotéza zcela potvrdila (č. 1), přičemž to nebylo objektivně – statisticky dokázáno. V jiných případech používá formulace „domnívám se“, což by se při prokázání či zamítnutí hypotézy nemělo objevovat. Nedostatkem je také ta skutečnost, že nikde není uvedeno, v čem je přínos diplomové práce pro vlastní tréninkovou praxi a jak mohou v ní být získané poznatky využity.

V Praze 27.4. 2007

Doc. PhDr. Jaroslav Buchtel CSc.

